

fast. Da den høitærede Ministers Forslag, som de Herrer vilde finde omtalt i Lovforslagets Anmærkninger, imidlertid gav Anledning til overhovedet at komme dybere ind paa denne Sag, saa har Udvalget troet at kunne komme over disse Banfælgigheder ved det Forslag, der er stillet under Nr. 59. Ved dette Forslag ønskes Underkontierne affattede saaledes, at man optager paa een Konto for sig: „livsvarige Hædersgaver“, kun saadanne Mænd, hvis Virksomhed i videnskabelig eller kunstnerisk Henseende har naaet, hvad man tør kalde almindelig Anerkjendelse, saaledes at der ikke hos Nogen skal være Tvivl om, at de Vedkommende fortjene at staa paa den Plads, medens der derimod under 2: „faste Understøttelser“ optages Saadanne, hvis Virksomhed kan være meget paaskjønneelsesværdig, men som dog ikke have naaet til, hærken at have uundet den almindelige Anerkjendelse for deres Virksomhed og ikke heller kunne siges at være af den Betydning for vor Literatur, vor Videnskabelighed eller Kunst som dem, der komme til at staa under Underkonto 1. Man har troet ved denne Ordning at kunne indkomme den høitærede Ministers Forslag om Optagelse af nogle Personer paa denne Konto, idet man har søiet et Par andre til i Genhold til tidligere Forhændlinger i Udvalget, som man maatte antage være ligesaa berettigede dertil som de øvrige; derefter har man foreslaaet det Beløb, som her staa nævnt, henført til; „midlertidige Understøttelser“, nemlig 18,496 Kr. Der vil ganske vist være en Del Selstaber, som tidligere have staaet paa: „faste Understøttelser“, og en Del andre, som tidligere have staaet paa: „midlertidige Understøttelser“, som den høitærede Minister har ønsket, skulde være fast, og til hvilke det formentlig ikke kan undgaas dels næste Aar og dels for en længere Karreffe vedblivende at give Understøttelse. Men Karakteren af disse Understøttelser maa dog aabenbart være den, at Ministeren har Tilsyn med hvert enkelt af disse Selstaber, disse Foreningers Virksomhed, saaledes at han, naar han finder, at de, som ikke just paa Grund af deres Karakter, men ved at de enten gaa for langsomt frem eller gaa helt istaa, ikke fortjene Understøttelse, har Bevillingen saaledes, at han enten kan tilbageholde Understøttelsen eller true med at tilbageholde den, hvis der ikke bliver vist større Liv i Selstabet. Dette er navnlig gjort mulig ved denne Postering; men selv om der ogsaa efter Omstændighederne og Traditionen gif en Del af disse 18,000 Kr. ind under Begrebet bunden, saa vil den høitærede Minister, ligesom han paa den ene Side har naaet sin Hensigt, nemlig at faae stillet en Del fastere ved vort Forslag, saa ogsaa paa den anden Side naae sin Hensigt, nemlig at faae en større Del af Beløbet friere til Anvendelse til nye Personer og nye Formaal. I den Henseende har den høitærede Minister i Anmærkningerne til Finantsloven opstillet visse Reg-

ler, som han i det Væsentlige agtede at ville følge i Tilfælde af, at han fik Bevillingen paa sit Ansvar paa denne Konto. Udvalget har ment, at den tredje af disse Regler burde have en Udvidelse, som Udvalget nærmere har betegnet i Betænkningen derhen, at Kontoen ogsaa maatte omfatte Kunstnere samt literære Forfattere, hvilke sidste ikke i strengere Forstand kunne siges at være Videnskabsmænd, men hvis Virksomhed man alligevel maatte tillægge en saadan Betydning, at de fuldt vel fortjente at komme i Betragtning. Det er de Grundsaetninger, som Udvalget er gaaet ud fra ved at foreslaa denne Forandring, og man har havt Grund til at antage, at den høitærede Minister i det Væsentlige i denne Henseende er enig med Udvalget. Forslaget under Nr. 60 angaar en Forhøielse med 1000 Kr. til den livsvarige Hædersgave til Chr. Winther, og Forslaget under Nr. 61 angaar en lignende Forhøielse af den livsvarige Hædersgave til F. Paludan-Müller; jeg skal ikke opholde mig ved disse to Forslag. Jeg er overbevist om, at den høitærede Minister vil modtage Thingets Votum med Tak, hvis Thinget følger Udvalget, ligesom Udvalget har søt sig overbevist om at være i fuld Overensstemmelse med hele Nationen, ligesom med Thinget her, naar man foreslaar denne Forhøielse af disse to Mænds livsvarige Hædersgave, to Mænd, hvis Betydning for vor Literatur staaar Enhver nær. Forslaget Nr. 62 vil jeg anmode den ærede Kirke- og Undervisningsminister om at tage tilbage nu, idet det vil blive foreslaaet opført paa § 26, fordi det er saa fuldstændigt extraordinært (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja!) Det vil der blive nærmere omtalt, jeg skal derfor ikke opholde mig ved Forslaget nu. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 63 skal jeg henvise til Betænkningen.

Formanden (Krabbe): Da jeg hørte, at den ærede Minister strax bekræftede, at Vædringsforslaget under Nr. 62 af Hensyn til et senere Vædringsforslag vilde blive taget tilbage, kan jeg maasse strax meddele Thinget dette? (Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Ja!) Forslaget under Nr. 62 er saaledes taget tilbage, jeg maa spørge, om Nogen optager det. (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

Seadentus: Det første Forslag, jeg kommer til, findes under Nr. 44. Den ærede Kultusminister har stillet et Forslag om, at der skal bevilges 3,000 Kr. yderligere til Ministeriets Medhjælpsum. Flertallet har ikke kunnet gaa ind paa dette Forslag, hvorimod Mindretallet maa støtte det. Det er vor Overbevisning, at Arbeidet i Kultusministeriet i og for sig er saa stort, at dette Tillæg ogsaa meget vel regelmæssig kan fordres, men at det ganske særlig i den Tid, hvori vi nu leve, og under de store Reformere, som dels